

Kumru

– A.KARADOĞAN · 17 Ağustos 2013

Kumru

Dön artık

Adın dilimde asılı kaldı

Unutmak mı seni

Aklım bu sevdanın esiri kaldı

Canı boşladım şu zavallı bedende

Gittiğin yolar seni değil

Beni benden aldı

Dön artık

Tende kışladı bu arsız zulüm

Ruhumu bekleyişlere saldı

Bir durak ötesi ölüm ...

Dön artık

Geçtim yokluğundan kayboldum özleminde

Devirdim kirpiğimi, uykuları yaktım gözlerimde

Sabaha güldüğüm her an birbirinden de sefil

Bir tebessüm ki gamzemde kapkara bir çöküşe kefil...

Bil ki bu hüzün,

Seni saklayan şehrin

Yüzüme düşen puslu rengidir

Bil ki bu hüzün,

İçimdeki karanlığın

Bitmek bilmez gecelerle ahengidir..

Dön artık

Vedaları uçurdum kumruların kanadında

Kırıldı umut dalım soldu son yaprağında

Güz düştü nefesime çıkmadı bir an sesim

Hüsrانım sanki düğümlendi boğazıma

Sustukça ağladım

Ağladım

Ağladıkça düştüm bir kederin çıkmazına ...

Gözyaşım yetmedi bazen

Bağrımdaki yangının közlerine
Bir damla sen bulamadım
Nehirleri usandıran gözlerime

Dön artık
Bir buruk yürektir acımadan beklettiğin
Beklettikçe böyle ruhumdur eskittiğin
Bir yaralı türküdür sensizliğin ezgisi
Kırık bir sazla çalıpta söylettiğin

Dön artık
Kendimi bulayım kaybettiğim yerde
Yeniden başlayayım bittiğim yerde
Bekliyorum hâla bıraktığın yerde
Dön artık
Yaşamıyor bırakıpta gittiğin
Bilesin ki ,gölgendir ölüme terkettiğin ...
Dön artık
Yankılansın sesin gecenin tenhasında
Seviyorum hâla seni bir İstanbul tadında...

01 Temmuz 2013

k@lbinin £lind£ k@l£m ols@

Arzu Karadoğın

SESLENDİRME

Arzu Karadoğın